

Helena Lewińska ur. Lesniewska.

Zyciorys.

Urodziłam się dnia 21 lutego 1900 r. w m. Arki w Z. S. R. R. Szkołę średnią ukończyłam w Jekaterynburgu w r. 1919. (złoty medal). Od r. 1919 do r. 1921 studiowałam medycynę na Uniwersytecie w Tomsku; w r. 1922 ukończyłam na Wydział Lekarski Uniwersytetu Wileńskiego, który ukończyłam w 1927 roku z tytułem Doktora Wychowania Lekarskiego.

W r. 1922 ukończyłam w związku matczyński z Na-
stawem Lewińskim.

Od r. 1923 do 1925 pracowałam w Zakładzie Anatomi i Patologicznej Uniwersytetu Wileńskiego w charakterze zastępcy młodszego asystenta.

Od r. 1925 do 1928 byłam młodszą, a po uzyskaniu dyplomu - starszą asystentką Zakładu Histologii w Wilnie.

Od r. 1928 do r. 1935 nie pracowałam zawodowo z powodu choroby (Spondylitis lbc).

Od r. 1935 do wybuchu wojny byłam asystentką w Klinice Dermatologicznej w Warszawie.

Podczas okupacji pracowałam jako lekarz obojczy w Warszawie.

Wysiedlona z Warszawy w sierpniu 1944 r. przebywałam w Mielnie i w Krakowie.

Do wycofania zamieszkałam w Łodzi, gdzie

objątam stanowisko starszego asystenta w Zakładzie Histologii. W r. 1948 zostałam adiunktem Zakładu Histologii.

Podczas 10-letniej pracy w Łodzi pełniłam na uczelni następujące funkcje społeczne: w r. 1952/3 byłam przedstawicielem asystentów na posiedzeniach Rady Wydziałowej. W ciągu ostatnich paru lat byłam: członkiem komisji Dyscypliny Studiów, członkiem zarządu Komisji Zdrowia, opiekunką ieniskiego Domu Akademickiego, grupy studenckiej, a w ostatnim półroczu, oprócz tego - opiekunką I roku.

Zostałam nagrodzona: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 10-lecia, kilkakrotnie nagrodami pieniężnymi - w tym jedna Ministerstwa Zdrowia - oraz innymi dyplomami uznania.

Od dn. 1-go listopada 1955r. jestem kierownikiem Zakładu Histologii A. M. w Białymstoku. Dnia 29 grudnia 1955 uzyskałam tytuł naukowy Docenta.

Jestem wdową. Mam syna - Stanisława urodzonego w 1926r. - asystenta Instytutu Urbanistyki i Architektury w Warszawie.

Helena Lenińska